

modninger om Hjælp fra Staten, som er fremkommet — Staten, der særlig er blevet spottet af de konservative Partier. Hidtil har det jo været saaledes, at naar vi andre talte om, at Staten skulde ordne noget, blev der sagt fra den Side: Det kan Staten ikke have med at bestille; Staten er et altfor besværligt og tungt Apparat at arbejde med; nej, det private Initiativ kan ganske anderledes klare de Historier. Nu ligger det private Initiativ splintret og søndret; det har været ganske ude af Stand til at løse sin Opgave i den foreliggende Situation, og fra alle Sider kommer man og siger til Staten: Hjælp os, hjælp os, hjælp os! baade paa dette og paa andre Omraader. Jeg konstaterer det med den største Glæde som Socialdemokrat. Jeg glæder mig ogsaa over den danske Arbejderklasse, som i disse alvorfulde og tunge Tider bærer sin Del af alle Byrderne paa saa smuk en Maade, som Tilfældet er. Den har taalmodigt og uden at yppe Ufred i Landet indtil dette Øjeblik baaret alt, hvad man væltede over paa den, og det vil blive husket en Gang — naar disse Tider er forbi, og Regnskabet skal gøres op. Og denne Arbejderklasse vil, det kan De, mine Herrer, være overbeviste om, naar disse Tider er forbi, drive Kræmmerne ud af Templet og sige: Herut med jer, alle I Aagrere og Spekulanter i Brødfordyrelse.

N. Frederiksen: Jeg vil paa mit Partis Vegne takke den højtærede Indenrigsminister for det Svar, han gav paa den Forespørgsel, der blev stillet til ham. For øvrigt maa jeg indrømme, at hvis denne Forespørgsel er stillet af saglige Grunde, er stillet for at faa Klarhed over et stort og vigtigt sagligt Spørgsmaal, der er saa omfattende, at det næsten berører alle her i Landet enten som Konsumenter eller Producenter, saa kan jeg ikke tro andet, end at en Drøftelse her af dette Spørgsmaal og de ekstraordinære Forhold, som griber ind paa saa usædvanlig Maade paa mange Omraader, kan være nyttig. Hvis vi kan faa en alsidig Drøftelse i Gang her i Tinget, og hvis denne Drøftelse kan yde Befolkningen ude i Landet Støtte til at bedømme disse usædvanlige Foranstaltninger, som man ikke ret forstaar at bedømme, da de maa ses fra saa mange forskellige Synspunkter, saa mener jeg, at Debatten her i Tinget kan være baade nyttig og ønskelig.

Det vilde efter min Opfattelse være overordentlig uheldigt, hvis Indenrigsmini-

steren paa det nuværende Tidspunkt ophævede den fastsatte Maksimalpris. Som Forholdene hidtil har været under Krigssituationen for vor Brødkornhandel, og som Forholdet er i Øjeblikket paa dette Omraade, vilde det, saa vidt jeg kan skønne, medføre meget uheldige Virkninger, hvis man gik til at ophæve den Maksimalpris, som nu en Gang er fastsat, og jeg skal tillade mig ganske kort at begrunde denne Mening.

Lige siden Krigen brød ud, har vor Handel med Rug herhjemme været af ganske usædvanlig Art. Tilførselen af Brødkorn fra de Steder, hvorfra vi plejer at faa vore Forsyninger, har været udelukket, og vi har været henviste til at faa Brødkorn helt ovre fra Vest-Amerika og har maattet tilføre dette under besværlige Forhold og under overordentlig store Vanskeligheder. Den eneste Konkurrent, man har haft til den Rug, der under disse Forhold er ført til vort Land, er den Rug, vi har faaet igennem vor hjemlige Produktion. Handelen med denne hjemlige Rug har under disse Forhold ogsaa været ganske usædvanlig. Der har Gang paa Gang været kaldt paa de danske Landbrugere med Opfordring til at føre deres Rug frem paa Markedet i tilstrækkelig Mængde netop for at skabe den Konkurrence, som er nødvendig under saadanne Forhold. Ikke des mindre har Trangen enkelte Steder paa visse Tider været overordentlig stærk, og dette har igen medført, at hele vor hjemlige Rughandel har været præget af en Tilfældighed, som vist neppe nogen har kendt Mage til. Det er baade indenfor Prisreguleringskommissionen og fra andre sagkyndige Mænds Side anerkendt, at en Trang af en saadan rent lokal Natur ofte har været bestemmende for Prisen, der saaledes kunde være vidt forskellig paa Pladser, som laa tæt op ad hinanden. Derfor har det været meget vanskeligt at bestemme en Dagspris for dansk Rug.

Nu er Forholdet dette, at den hjemlige Rug lidt efter lidt glider over paa Købmandshænder, og den Modvægt, der tidligere har været imod Lysten til at profitere af Situationen ved Handelen med fremmed Brødkorn, bliver mere og mere samlet paa Købmandshaand. Jo mere dette sker, des større Mulighed er der for, at den naturlige Konkurrent glider ud af Markedet, og at Rughandelen glider ind i et saadant Spor, at de, der ligger inde med Beholdningerne, enten det er indlandsk Rug eller fremmed Brødkorn,